ततोऽध्वर्युः पाठितात्पशोरुदरात् वपाञ्च उच्चाव्योत्पाद्य[1] निष्काश्य तया वपया वपाण्यौ प्रकर्षेण ह्लादयति । पशोः सांनाय्यविकारत्वात्पशुमांसश्रपणार्थानां पात्राणां सांनाय्योखास्थानापन्नत्वाद्वपाश्रपण्योस्तद्धर्मपरिप्राप्तौ उखादानमन्त्रेणोक्तितेनादानं कर्तव्यम्[2] द्यौ स्थः पृथिवी स्थ इति यजमानेनान्वारब्धयोर्वपाश्रपण्योः प्रोर्णवनं चेति · अत्र द्यौःपृथिवीशब्दावुपमानार्थत्वान्न विपरिणम्येते असीत्येतत्तु वपाश्रपणीपरत्वाद्विपरिणम्यतऽएव ।

परिवास्य चात्वालेऽवसिच्य शामित्रे प्रतपति ॥ १३ ॥ वपाण्योः प्रोर्णवनानन्तरं तां वपां परिवास्योदरसंलग्नां छेदनेन पृथक्कृत्य ततश्चात्वाले वपाश्रपणीस्थामिव वपामवसिच्यावोक्ष्याभ्युक्ष्य उदकेनोपरि सिक्त्वा ततः प्रतिप्रस्थाता शाम्पति · चात्वालेऽवसेकान्तमध्वर्युः करोति शामित्रे प्रतपनादि तु प्रतिप्रस्थाता तां परिवासयति तां पशुश्रपणे प्रतपति तथो ह्यस्यात्रापि शृता भवतीति श्रुतत्वात् (३. ८. २. १८) · अतः शामित्रे प्रतपनमपि श्रपणैकदेशऽएव श्रपणं च प्रतिप्रस्थातृकर्तृकम् दक्षिणतः परीत्य प्रतिप्रस्थाता श्रपयतीति (°२०) वचनात् ।

शामित्रैकदेशमाहवनीये प्रास्यत्यग्नीत् ॥ १४ ॥ अग्नीत् शामित्रीये प्रक्षिपति · पुनरुल्मुकादत्तऽइति (३.८.२.१८) श्रवणात् आदानस्य गमनस्य च दृष्टार्थत्वात्तदुल्मुकमाहवनीये प्रास्यतीति गम्यते · पुनःशब्दोपादानात् न निर्मन्थ्यपक्षे तत[3] आदानम् ।

तृणाग्रं चाध्वर्युर्वायो वेरिति (६. १६) ॥ १५ ॥ तृणाग्रं यत्प्राक्सव्ये पाणौ कृतमासीत्तदधुनाहवनीये प्रास्यति · ते अध्वर्युप्रतिप्रस्थात्राग्नीध्राः शामित्रसमीपाच्चात्वालं जघनेन चात्वालोत्करावन्तरेणाहवनीयं प्रति यन्ति (३. ८. २. १८) ।

उत्तरतस्तिष्ठन्प्रतप्य वपामन्तरा यूपाग्नी कृत्वा दक्षिणतः प्रतिप्रस्थाता श्रपयति परीत्य ॥ १६ ॥ अध्वर्युणा तृणप्रक्षेपे कृते सति प्रतिपत्ता उत्तरतः आहवनीयादुत्तरे देशे तिष्ठन्सन् आहवनीये वपां प्रतप्य ततोऽग्नियूपयोरन्तरालेन वपां कृत्वा स्वयमपि परीत्य न तूत्तरतः स्थित एव दक्षिणत आहवनीयाद्दक्षिणस्यां दिश्यासीनः आहवनीयऽएव वपां श्रपयति । अत्राहाप° आहवनीयस्यान्तिमेऽङ्गारे वपां निगृह्यान्तरा यूपमाहवनीयं दक्षिणातिकृत्य प्रतिप्रस्थात्रे प्रयच्छति तां

१) ? °त्पाद्य ABC. २) Thus C. उखादानवत्कर्त° AB. ३) तत C. deest AB.